

POSTANOWIENIE

25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 25 czerwca 2025 r. w Warszawie
na skutek skarg kasacyjnych R.B. i J.K.
oraz Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 6 kwietnia 2022 r., I ACa 861/21,
na skutek wniosku pełnomocnika powoda z 22 kwietnia 2025 r.
w przedmiocie uzupełnienia postanowienia z 9 kwietnia 2025 r.
w sprawie z powództwa R.B. i J.K.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,

prostuje i uzupełnia postanowienie Sądu Najwyższego z 9 kwietnia 2025 r., II CSKP 76/24, w ten sposób że w sentencji, po zdaniu „umarza postępowanie kasacyjne w zakresie skargi kasacyjnej pozwanego”, które określa jako punkt 1., dodaje punkt 2., o treści: 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda J.K. 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu niniejszego postanowienia do dnia zapłaty.

(R.N.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 9 kwietnia 2025 r. Sąd Najwyższy umorzył postępowanie w zakresie wywołanym skargą kasacyjną strony pozwanej - na skutek cofnięcia skargi przez pozwany bank.

Pismem z 22 kwietnia 2025 r. pełnomocnik powoda J. K. wniósł o uzupełnienie powyższego postanowienia o rozstrzygnięcie w postaci zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych. W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwanego powód zawarł wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym poglądem, cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu i skutkuje umorzeniem postępowania kasacyjnego (zob. postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; z 29 września 2021 r., II CSK 417/20, z 12 września 2023 r., I CSK 6166/22). Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 355, art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia z 9 kwietnia 2025 r.

Zgodnie z art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

Biorąc powyższe pod uwagę, uzupełniono postanowienie z 9 kwietnia 2025 r. i o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 203 § 2 w zw. z art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 98 § 1, art. 11 i art. 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 7, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1935).

[SOP]

[r.g.]